

प्रादोषः

प्रापणि

प्राभाक्

प्राथमकल्पिकः, पुं, (प्रथमकल्प आद्यारम्भः प्रयोजनं यस्य । “प्रयोजनम् ।” ५।१।१०८ । इति ठञ् । यद्वा, प्रथमकल्पमधीते इति । विद्यालक्षणकल्पान्ताच्चेति वक्तव्यमिति ठक् ।) प्रथमारम्भवेदाध्ययनः । प्रथमं शिक्षणीयकल्पं शास्त्रमधीते यः इत्यर्थे णिकः । तत्पर्यायः । शेषः २ । इत्यमरभरतौ ॥

प्राथमिकः, त्रि, (प्रथमे भवः । प्रथम + ठञ् ।) प्रथमभवः । यथा । यत्राविरलक्रमेण सिद्धि-सिपाधियिषानुमितयस्तत्र द्वितीयचक्षणे पक्षता-सम्पत्त्यर्थं द्वितीयः सिपाधियिषाविरहो विशेषणमस्तु सिद्धेः प्राथमिकस्तु किमर्थम् । इति पक्षताशिरोमणिः ॥

प्राथम्यं, त्रि, (प्रथम + ञञ् ।) प्रथमस्य भावः । यथा, “पश्चाभिरेव प्राथम्येन नानामुनीनां वचनैरेवं विधौ निबन्धः क्रियते” इति विजयरचितः ॥

प्रादुः [स्] व्य, (प्राप्तीति । प्र + षद् + “बाहु-लकाददेरप्यसिप्रत्ययः ।” उणा० २ । ११८ । इत्यत्र उज्ज्वलदत्तोक्त्या ङसिः ।) नाम । प्राकाश्यम् । स्फुटत्वम् । तत्पर्यायः । आविः २ । यथा । प्रादुरासीत् । आविर्भूतः । इत्यमर-भरतौ ॥ (यथा, रघुः । ११ । १५ ।

“व्यानिनादमथ गृह्णते तयोः

प्रादुरास बहुलचपाच्छविः ।

ताडुका चलकपालकुण्डला

कालिकेव निविडा वलाकिनी ॥”)

प्रकाशः । सन्नाथम् । हन्तिः । इति शब्दरत्नावली ॥

प्रादुर्भावः, पुं, (प्रादुस् + भू + भावे घञ् ।) आविर्भावः । यथा,—

“वपुः प्रादुर्भावादनुमितमिदं जन्मनि पुरा ॥” इति कुवलयानन्दः ॥

प्रादेशः, पुं, (प्रदिश्यते इति । प्र + दिश् + हल-येति घञ् । “उपसर्गस्य घञि” इति दीर्घः ।) तर्जनीसहितविस्तृताङ्गुष्ठः । इत्यमरः २ । ६ । ८३ ॥ (यथा, महाभारते । ५ । ५१ । १८ ।

“प्रमाणतो भीमसेनः प्रादेशिनाधिकोऽर्जुनात् ॥

प्रदेश एव । स्वार्थे ञण् ।) देशमात्रम् । यथा,

“प्रादेशो देशमात्रे च तर्जन्यङ्गुष्ठसंमिते ॥”

इति मेदिनी ॥

“अङ्गुष्ठस्य प्रदेशिन्या व्यासः प्रादेश उच्यते ॥”

इति देवीपुराणम् ॥

प्रादेशनं, क्ली, (प्र + आ + दिश् + ल्युट् ।) दानम् । इत्यमरः । २ । ७ । ३० ॥

प्रादोषः, त्रि, (प्रदोषस्यायमिति । प्रदोष + ञण् ।) प्रदोषसम्बन्धी । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥ (प्रदोषे व्याहरतीति । “व्याहरति मृगः ।” ४।३।५१ । इति ञण् ।) प्रादोषो मृगः । प्रदोषसहचरितं अध्ययनं सोढमस्य । “तदस्य सोढम् ।” ४ । ३ । ५२ । इति ञण् । प्रादोषः शिष्यः । इति व्याकरणम् ॥

प्रादोषिकः, त्रि, (प्रदोषस्यायमिति । प्रदोष + “निशाप्रदोषाभ्याम् ।” ४ । ३ । १४ । इति ठञ् ।) प्रदोषसम्बन्धी । इति सिद्धान्तकौमुदी । प्राधान्यं, क्ली, प्रधानस्य भावः । (प्रधान + भावे ञञ् ।) प्रधानत्वम् । यथा, धर्मदोषिकायाम् । “वेदार्थोपनिबन्धत्वात् प्राधान्यं हि मनोः स्मृतम् ॥”

प्राध्वं, व्य, (प्राध्वनतीति । प्र + ध्वा + ध्वन + डम् ।) अनुकूलम् । इत्यमरः । ३ । ४ । ४ ॥ (यथा, रघुः । १३ । ४३ ।

‘सभाजने मे भुजमूर्ध्वाङ्गः

सव्येतरं प्राध्वमितः प्रयुङ्क्ते ॥”)

प्राध्वः, त्रि, (प्रगतोऽध्वानमिति । “उपसर्गाद-ध्वनः ।” ५ । ४ । ८५ । इति ञच् ।) बहुदूर-गामि-रथादिः । इति वोपदेवः ॥ दूरपथः । प्रह्वः । बन्धः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, महा-भारते । ३ । १६२ । २७ ।

“ततः शक्तिं गदां खड्गं धनुश्च भरतर्षभः । प्राध्वं कृत्वा नमस्करो कुवेराय हृकोदरः ॥”)

प्रान्तः, पुं, (प्रकटोऽन्तः ।) अन्तभागः । शिष-सीमा । यथा, कुमारः । ३ । ४३ ।

“प्रान्तेषु संसक्तनमेरुशाखं

ध्यानास्पदं भूतपतेर्विवेश ॥”

प्रान्ततः, [स्] व्य, (प्रान्त + तसिल् ।) प्रान्त-भागे । यथा, प्राचीरं प्रान्ततो वृत्तिः । इत्य-मरः । २ । २ । ३ ॥

प्रान्तरं, क्ली, (प्रकटमन्तरमवकाशो व्यवधानं वा यत्र ।) दूरशून्योऽध्वा । इत्यमरः २।१।१७ ॥ छायातरुजलादिरहिते पथि प्रान्तरं दूरं शून्यो दूरशून्यः दूरबासौ शून्यश्चेति या दूरशून्यो जलादिवर्जितत्वात् ईदृक् योऽध्वा स प्रान्तर-मित्यन्वयः । प्रकटमन्तरं व्यवधानमवकाशोवा अत्रेति प्रान्तरम् । इति भरतः ॥ (यथा, महा-निर्व्याणतन्त्रे । १ । ६४ ।

“हृदे गर्ते प्रान्तरे च प्रासादात् पर्वतादपि । पतिष्यन्ति मरिष्यन्ति मनुजा मद्विह्वलाः ॥”)

विपिनम् । कोटरम् । इति मेदिनी ॥ प्रान्तशून्यं, क्ली, (प्रान्ते शून्यमस्य ।) दूरशून्य-पथः । छायादिरहितपथः । इति शब्दरत्ना-वली ॥

प्रापणं, क्ली, (प्र + आप् + ल्युट् ।) नयनम् । प्राप्तिः । (यथा, मनुः । २ । ८५ ।

“प्रापणात् सर्वकामानां परित्यागो विशि-थ्यते ॥”)

प्राप्तिप्रेरणा । प्रकर्षेण व्यापनम् । जन्ता-दजन्ताहा प्रपूर्वापधातोर्भावे अनट् प्रत्ययः ॥

प्रापणिकः, पुं, (प्रापणायते इति । प्र + आ + पण-व्यवहारे + “प्राडि पणिकषः ।” उणा० २।४।१ । इति किकन् ।) पथविक्रयो । इति सिद्धान्त-कौमुद्यामुणादिहन्तिः ॥ (यथा, माघे । ४।११ ।

“आव्यादिव प्रापणिकादजस्रं

जयाह रत्नान्यमितानि लोकः ॥”)

प्रापणीयं, त्रि, प्राप्यते यत् । (प्र + आप् + ञनी-थर ।) प्राप्यम् (यथा, मेघदूते । ५ ।

“धूमज्योतिःसलिलमरुतां सन्निपातः क मेघः सन्देशार्थाः क पटुकरणैः प्राणिभिः प्राप-णीयाः ॥”)

प्रापेयः, पुं, गन्धर्व्वगणविशेषः । यथा, अग्निपुराणे “प्रवाच्य जनयत् पुत्रान् दिव्यान् वेगायनो-त्तमान् ।

चतुर्ह्यश्व देवगन्धर्वाः प्रापेयाः परिकीर्त्तिताः ॥”

प्राप्तः, त्रि, (प्र + आप् + क्त ।) प्रस्थापितः । तत्पर्यायः । प्रणिहितः २ । लब्धः । तत्पर्यायः विन्नः २ भावितः ३ आसादितः ४ भूतः ५ ।

इत्यमरः । ३ । १ । ८६, ३ । १ । १०४ ॥ (उत्पन्नः । समुपस्थितः । यथा, मनुः । ११ । १२२

“पतस्मिन्नेनमि प्राप्ते वसित्वा गर्हभाजिनम् । सप्तागारांश्चरेद्भैक्ष्यं स्वकर्म परिकीर्त्तयन् ॥”)

प्राप्तपक्षत्वं, त्रि, (प्राप्तं पक्षत्वं मरणं येन ।) मृतम् । इत्यमरः । २ । ८ । ११७ ॥

प्राप्तभावः, पुं, (प्राप्तो भावो येन ।) जातोच्चः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (प्राप्तभार इत्यपि कचित् पाठः ॥) लब्धसत्तादौ, त्रि ॥

प्राप्तरूपः, त्रि, (प्राप्तं रूपं येन ।) पण्डितः । मनोज्ञः । इत्यमरः । ३ । ३ । १३१ ॥ रूपवांश्च

प्राप्तव्यं, त्रि, प्राप्यते यत् । प्रपूर्वापधातोः कर्मणि तव्यप्रत्ययः । प्राप्यम् । (यथा, रामायणे । २ । २८ । १० ।

“आदेशो वनवासस्य प्राप्तव्यः स मया किल ॥”)

प्राप्तिः, क्ली, (प्र + आप् + क्तिन् ।) उदयः । (यथा, महाभारते । १४ । ४८ । ३ ।

“गच्छत्यात्मप्रसादेन विदुषां प्राप्तिमव्ययाम् ॥”)

धनादिद्वहिः । अधिगमः । लाभः । इत्यमर-भरतौ ॥ प्रापणम् । (यथा, मनुः । ८ । १०३ ।

“एष स्त्रीपुंसयोरुक्तो धर्मो वो रतिसंहितः । आपद्यपत्यप्राप्तिश्च दायभागं निबोधत ॥”)

संहतिः । इति शब्दरत्नावली ॥ अणिमाद्यष्टे-श्वर्यान्तर्गतेष्वर्थविशेषः । स च अभोषित-प्रापणम् । इति हेमचन्द्रो भरतश्च ॥

प्राप्यं, त्रि, (प्र + आप् + ल्युट् ।) प्राप्तव्यम् । तत्पर्यायः । गम्यम् २ समासाद्यम् ३ । इत्य-मरः । ३।१।८२ ॥ (यथा, मार्कण्डेये । ६२।२०

“मयैषा सानुरागेण बहुशः प्रार्थिता सती । निराकृतवती सेयमथ प्राप्या भविष्यति ॥”

व्य, प्र + आप् + ल्यप् । यथा, मेघदूते । “प्राप्यावन्तीमुदयनकथाकोविदग्रामह्वान् ॥”)

प्राबोधिकः, पुं, (प्रबोधाय हितः । प्रबोध + ठक्) उषःकालः । इति शब्दमाला ॥ प्राबोधकोऽपि

पाठः ॥ प्राभवं, क्ली, (प्रभोर्भावः । प्रभु + ञण् ।) श्रेष्ठ-त्वम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

प्राभाकरः, पुं, (प्रभाकरस्यायं तन्मत्तं वेत्तीति । प्रभाकर + ञण् ।) मौमांसकविशेषः । यथा,

“व्याप्तिस्वरूपं निरूप्य परमतनिराकरणपूर्वकं